

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА  
РЕПУБЛИКА СРПСКА  
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ  
Број: 13 0 К 004575 18 Кж  
Бања Лука, 17.08.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Б.С. због кривичног дјела обљубе над немоћним лицем из члана 167. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној на пресуду Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004575 17 К од 30.11.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 17.08.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Б.С. и потврђује пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004575 17 К од 30.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004575 17 К од 30.11.2017. године, оглашен је кривим оптужени Б.С. због кривичног дјела обљубе над немоћним лицем из члана 167. став 1. Кривичног законика Републике Српске (КЗ РС), осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, а трошкови кривичног поступка пали су на терет буџетских средстава.

Против ове пресуде жалбу је благовремено изјавио његов бранилац Ц.А. адвокат из Д., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се жалба уважи, побијана пресуда укине и оптужени ослободи од оптужбе.

Одговор на жалбу није поднесен.

Пошто је испитао побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Пажљивом анализом побијане пресуде нису нађене битне повреде одредаба кривичног поступка на које се жалбом указује.

У изреци пресуде наведен је перид у коме је оптужени извршио обљубу над оштећеном. Вријеме првог полног односа и обљубе је ближе одређено, а чињеница да је у још неколико наврата имао полни однос са оштећеном, без одређивања колико пута, заснована је на доказима које је суд дао у разлозима пресуде. Овако конципирана изрека пресуде потпуно је разумљива и јасна јер садржи све елементе бића кривичног дјела за које је оптужени оглашен кривим, а број остварених полних односа, како је утврђен у изреци пресуде, цијењен је и код одмјеравања казне. О свему томе побијана пресуда је дала јасне, одређене и увјерљиве разлоге које као такве прихвата и овај суд па на њих упућује и жалиоца. С обзиром на овакво стање првостепени суд није починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) Закона о кривичном поступку Републике Српске (ЗКП РС), као што то жалба сугерише.

Што се тиче чињеничне основе побијане пресуде она је заснована на правилно и потпуно утврђеним чињеницама које ову пресуду чине законитом. Оцјена исказа оштећене, који чини окосницу ове пресуде у дијелу утврђених одлучних чињеница, извршена је на такав начин да јој се приговорима жалбе не може одузети увјерљивост и поузданост. Суд правилно полази од душевне развијености оштећене, цијенећи њен исказ у корелацији са таквим стањем, па тако правилно разрјешава и одређена мање битна колебања у исказу на главном претресу у односу на исказ из истраге. Овај исказ суд је довео у везу и са исказом њене мајке, као свједока, која је потврдила да јој је оштећена нешто о томе говорила и да је она последице тога разговарала са мужем, што је потврдио и оптужени. Осим тога ове исказе суд доводи и у везу са исказом свједока В.С., брата оштећене, који каже да Ј. може вјеровати све што каже, иако у свом исказу даје уопштену слику дешавања коју суд правилно објашњава у оквиру породичних односа. Дакле, исказ оштећене није једини доказ као што жалба тврди, већ је он пажљиво анализиран и провјерен другим доказима са којима се доводи у међусобну везу, што све чини поуздану основу за утврђивање чињеничног стања. С друге стране приговори жалбе да је и овај свједок ментално ретардиран као и оштећена па да суд његов исказ не цијени на исти начин нису основани. Ово из разлога јер суд полази од ове чињенице психичког својства свједока и у њеном контексту анализира сам исказ као продукт његовог односа са оцем и сестром, гдје настоји да се ни једном од њих не замјери. С обзиром на овако утврђене одлучне чињенице приговори да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено су без основа.

С обзиром да није починио битну повреду одредаба кривичног поступка, а све одлучне чињенице је потпуно и правилно утврдио суд је радње оптуженог правилно квалификовао као кривично дјело обљубе над немоћним лицем из члана 167. став 1. КЗ РС и за то дјело га огласио кривим.

Оглашавајући га кривим првостепени суд је све олакшавајуће и отежавајуће околности које се стичу на страни оптуженог правилно и потпуно утврдио и цијенио. Ове околности су се довољно одразиле у врсти и висини изречене казне која представља праву мјеру којом се може очекивати остварење специјалне и генералне превенције прописане законом. Ради тога залагање жалбе браниоца за блажим кажњавањем није основано.

Из наведених разлога ваљало је на основу члана 327. ЗКП РС жалбу браниоца оптуженог одбити као неосновану и потврдити првостепену пресуду.

Записничар  
Соња Матић

Предсједник вијећа  
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава  
руководилац судске писарнице  
Амила Подрашчић